

Over de MOS-muur

Zet eens een stapje in de wereld

De mondialisering is een feit. Afstanden worden kleiner en mensen staan wereldwijd meer en meer met elkaar in verbinding.

Ook binnen de MOS-werking is het nuttig om af en toe over de schoolmuren heen te kijken en om het Zuiden binnen te halen in de school.

LEERLINGEN OPVOEDEN TOT WERELDBURGERS.

Dat is wat Kleur Bekennen wil. En daarmee willen we jou helpen. Want wereldburger word je niet vanzelf. We noemen ons misschien al te makkelijk wereldburger. We eten Marokkaans, Turks, Mexicaans. We verruimen onze horizon met verre reizen. We genieten van Afrikaanse muzikanten op festivals. Het exotische fascineert ons. Maar brengt dit alles ons werkelijk in contact met de andere? Kleur Bekennen denkt dat wereldburgerschap verder gaat. Een wereldburger beweegt zich *op een heel bewuste manier* doorheen de mondiale samenleving. Een wereldburger staat niet enkel stil bij gebeurtenissen in zijn eigen dagelijkse leven, maar ook bij zaken die zich heel wat verder van zijn bed afspelen. Een wereldburger beschikt over bepaalde vaardigheden en waarden die je enkel doorheen de tijd kan verwerven.

Kleur Bekennen gelooft dat je al kleine kinderen en jongeren iets kan bijbrengen over wereldburgerschap. Kleur Bekennen ondersteunt scholen hierbij!

Leerdoelstellingen van Kleur Bekennen

- kritisch nadenken over de verhoudingen tussen Noord en Zuid en over de eigen en andere culturen;
- structurele problemen kunnen zien in een mondiale multiculturele samenleving;
- samenwerken met anderen en verantwoordelijkheid opnemen in de maatschappij;
- diversiteit begrijpen, waarderen en vanzelfsprekend vinden;
- bereid zijn om conflicten op een geweldloze manier op te lossen;
- levensstijl en consumptiegewoonten aanpassen om zo het leefmilieu en de toekomstige generaties te beschermen;
- mensenrechten verdedigen;
- kunnen participeren op schoolniveau, lokaal, nationaal en internationaal niveau.

HOE?

Kleur Bekennen hoopt dat scholen wereldburgerschap een vaste plaats geven binnen de schoolcultuur. Een eenmalig mondiaal initiatief is enkel een goede start. Op kleine schaal, in het dagelijks leven kun je aan wereldburgerschap werken. Ervaringsgerichtheid is daarbij het sleutelwoord en de basishouding. Alle partners binnen de school zijn erbij betrokken - leerlingen, leerkrachten, maar ook de directie en de ouders. Een school mag geen eilandje zijn los van de buurt, van de samenleving. Een *brede* school treedt buiten haar schoolmuren en gaat op zoek naar samenwerkingsverbanden met andere scholen en instanties.

OP MAAT VAN DE SCHOOL

Een wereldburger word je niet op 1 dag. Daarom ontwikkelde Kleur Bekennen een ondersteunings

systeem op maat van de school. We vertrekken van de noden en behoeftes die binnen jouw school leven. Vanuit de specifieke schoolcontext denken we samen na over hoe de school kan groeien naar meer wereldburgerschap. Het ondersteunings-systeem van Kleur Bekennen bestaat uit 2 fases. De instapfase, het *laagdrempelig mondiaal project*, is een goede start van waaruit wereldburgerschap een meer structurele plaats kan krijgen binnen de school. In de vervolgfase, binnen het *wereldburgertraject*, werken we op een meer procesmatige manier aan het thema. De impact en het draagvlak voor wereldburgerschap wordt groter naarmate de school er langduriger, intensiever en met meer participatie van leerkrachten en leerlingen aan werkt.

KLEUR BEKENNEN ONDERSTEUNT!

Het Kleur Bekennen team ondersteunt scholen bij het opzetten van een wereldburgerschap-werking. De school kan hierbij ook rekenen op de deskundigheid van heel wat educatieve organisaties voor begeleide activiteiten en training van de leerkrachten. Je kan in onze provinciale documentatiecentra gratis educatief materiaal ontlenuen. Leerkrachten kunnen uiteraard ook zélf expert worden in bepaalde thema's. Daarom biedt Kleur Bekennen een ruime waaier van nascholingen voor leerkrachten en studenten uit de lerarenopleiding aan. Kleur Bekennen geeft ook subsidies aan scholen die een goed project of traject uitwerken.

Op www.kleurbekennen.be vind je informatie, inspiratie, inhoudelijke én financiële ondersteuning om een uitdagende werking i.v.m. wereldburgerschap te realiseren. Vraag de gratis handleiding per mail: kleurbekennen@btctb.org.

Milieureporters

MOSTerd publiceert de **twee winnende artikels** van de wedstrijd "Young Reporters for the Environment" voor scholieren uit het 4de, 5de en 6de secundair onderwijs (zie ook: "*Milieuzorg: noodzakelijk of een grap*" p. 26). De wedstrijd startte internationaal 10 jaar geleden op initiatief van de Federation for Environmental Education (FEE). Vandaag zijn in 17 landen jaarlijks honderden reporters actief.

Meer dan 140 leerlingen schreven in België aan een artikel over duurzame ontwikkeling. Maarten De Boeck van het Sint-Jozefcollege in Aalst is met de eerste prijs gaan lopen voor het beste Engelstalige artikel. Hij is een energievriendelijk flatscreen rijker. Zijn artikel over zonne-ener-

gie '*Solar energy can save the world*' overtuigde de voltallige jury.

Sam Beké schreef het beste Nederlandstalige artikel. Zijn werk "*De macht van het merk. Een persoonlijk standpunt over Schone Kleren*" blinkt uit in creativiteit en vindingrijkheid.

Meer informatie:

Karen Hiergens, BBL, projectverantwoordelijke
Young Reporters for the Environment,
tel. 02 282 17 46, GSM 0497 79 55 23,
karen.hiergens@bblv.be

We need renewable energy sources!! Solar Energy can save the World

Everyone knows about the world problem of global warming, but few help to find a solution. Also the politicians are to blame. Although more than 50 countries all over the world signed the Kyoto protocol, the emissions of CO2 haven't yet decreased in a lot of those countries.

The way to decrease the emissions is replacing the fuel burning power stations by renewable energy sources. But that is more difficult than it seems.

ABOUT SOLAR ENERGY...

When people are asked to name renewable energy sources, most of them get until three.

Wind energy, water energy and solar energy.

Wind energy is the most common. Everywhere in Europe those big, grey, three-armed constructions appear. If Don Quichotte had lived today, he would have known what to fight. The strangest thing about them is that everyone likes them, except when they can be seen at the other side of the window. Those monsters are very good for the environment, but they dominate the landscape, so they are not loved. More and more opponents can be found and the more wind turbines, the more opponents. Wind energy will never produce more than 5 % of the national energy spending, certainly in very populous regions.

Water energy can be used as well, but the impact on the natural environment can be catastrophic.

In China more than one million people had to leave their houses and to move to other regions, because of the creating of a gigantic storage reservoir. In Western Europe it is nearly impossible to create big reservoirs and to gain a lot of energy out of water.

The third possibility is solar energy. There are some important pros, but there is also one big con. The first pro is of course that it is a renewable energy source. There are no emissions of

products that cause diseases or global warming. They can be placed nearly everywhere and in a way that nobody sees them. They do not change their environment. Photovoltaic sun panels (those which produce energy by gaining light energy, the most common type) even work on a cloudy or rainy day. They disturb in fact nobody and their energy can be used immediately. But the one important con is the price. Scientists and engineers still have a lot of work to do in order to produce better and cheaper sun panels. But once the technology has come to such a high level, sun energy can save the world.

...AT SCHOOL...

When someone is dreaming of saving the world, he should start in the places where he lives. For all the students, that place is the school. Schools are in fact the ideal institutes to place sun panels. Most schools have a lot of open space on their roofs; schools are also the place where many children are taught to be environment-minded, so schools have to set an example to others; schools aren't companies that want to make profits; not making a loss is the most important. Nowadays there is a system for sun panel owners. Your electricity production goes immediately to the electricity net. At the end of the year the electricity you have to pay equals your electricity consumption minus your production. Let's calculate a bit. A set of 6 panels costs € 6 000, but the Flemish government pays half of it (as most governments should do). Each year that set produces from 800 to 1000 kWh. At the current prices, that's € 120 to € 150 a year. In 20 to 25 year you get your money back. For your pouch it's the same, but for the environment a sun panel is better. All Flemish schools should start placing them for the reasons mentioned above. It could help us to reach the norm of Kyoto.

... AND IN THE WORLD.

The use of sun panels can take off in schools, but their contribution to a healthier world can go much further. Once they're a bit cheaper, electricity producing firms can use sun panels on a large scale. Thousands and thousands of sun panels in deserts all over the world could take care of the European electricity needs. Parts of the Sahara, Kalahari and Arabic deserts, the Gobi desert in China and the endless steppes of Central-Asia will become energy production centres. The poor and hungry countries where those deserts are situated, should be rewarded with extra support for their farmers and their industry, their infrastructure and

education. In that way not only global warming will come to an end, but also a part of the poverty in the world.

CONCLUSION

Sun panels can really help the world. In a first phase, they can be placed in Europe, certainly in schools, but also in government buildings and the houses of all those people who want to contribute to a not polluted air. If there are enough of those sun panels, some of the most polluting power stations can be closed, for example the carbon burning power stations.

During that phase the brains of clever people all over the world can search for more attractive sun panels. That could help the energy producing firms all over the world.

In a second phase sun panels can change the world. When there are enough of them, all carbon, oil and gas burning power stations can be closed, but also the threatening nuclear power stations. Electricity production will no longer cause global warming and the destruction of our planet.

Let's hope that's our future.

Maarten De Boeck,
Kerkhofstraat 47, 9420 Erpe-Mere,
6 La Wi a 2005, SJC Aalst, 053/83 43 51,
maarten.deboeck@pandora.be

De macht van het merk

Een persoonlijk standpunt over Schone Kleren

PORTRET VAN JELLE, 14 EN BLITSE STUDENT

Jelle heeft net extra zakgeld gekregen. Het is immers koopjestijd, en zijn ouders vinden dat hij dan maar zelf op zoek moet naar kleren die hem aanstaan.

Op klerenjacht gaan is niet zo makkelijk. Het aanbod is immers gigantisch en in kiezen gaat heel wat tijd steken. Jelle wil beslist dat zijn kleren in de smaak vallen van zijn klasgenoten. Hij wil er niet stom of ouderwets uitzien, hij wil niet uitgescholden worden voor nerd of ouwe hippie.

Hij vindt ook dat de kleren duurzaam moeten zijn, stevig, goed gemaakt.

Ze moeten wel even meegaan, zoveel zakgeld heeft hij nu ook weer niet.

Jelle is al de hele middag op stap. Even de 'oogst' bekijken: een paar Nike schoenen voor 45 euro, de max van een sweater voor maar 30 euro, van Reebok dan nog wel, en een super vest van Adidas die hem niet meer dan 25 euro kost.

Alles bij elkaar heeft hij maar 100 euro uitgegeven! Van een koopje gesproken.

PORTRET VAN SORAYA, 14 EN WERKNEEMSTER BIJ NIKE IN DJAKARTA, INDONESIË.

Soraya heeft net haar loon aan haar ouders gegeven. Haar familie is immers erg groot, en haar ouders vinden dat Soraya dan ook maar haar steentje moet bijdragen om alle monden te voeden.

Geld verdienen is in Indonesië niet zo gemakkelijk. Het aantal werkzoekenden ligt immers heel hoog en je mag al van geluk spreken als je een job kan te pakken krijgen.

Soraya zou wel meer willen verdienen. Ze wil graag nog gaan studeren en ze wil best wat gezonder eten.

Ze weet ook wel dat ze tevreden moet zijn met de job die ze bij Nike kon versieren.

Soraya is al de hele week aan het werk. Elke morgen staat ze om 5 op, ze helpt haar ouders bij hun dagtaken, ze kleedt de kleinere kinderen aan die nog schoollopen, en neemt dan de bus naar de fabriek. Tot 6 uur 's avonds werkt ze, met op de middag een pauze van amper een half uur.

De fabriek is donker en vochtig en de ploegbazen voeren het werktempo steeds meer op. Als de werknemers durven praten tijdens hun shift, krijgen ze boete. (Het lijkt wel op de situatie die je ziet in de textiel fabrieken in Aalst in de 19e eeuw. Gelukkig kwam Daens toen op voor de arbeiders.)

's Avonds telt Soraya, doodmoe, de centen die ze verdiend heeft: 15 dollarcent per uur, dat maakt in totaal \$ 1.25 dollar.

Van een koopje gesproken.

TIGER WOODS EN DE INDONESISCHE WERKNEMER

Natuurlijk beseft Jelle niet dat zijn goedkope Nikes gemaakt werden door een leeftijdsgenootje dat voor haar werk heel slecht betaald werd. Hij handelt immers te goeder trouw. Hij wil een goede prijs-kwaliteit verhouding voor de kleren die hij aankoopt en weet bitter weinig over hoe de wereldhandel functioneert.

De werkomstandigheden bij fabrieken in de derde wereld zijn immers niet ideaal te noemen.

Terwijl Tiger Woods, woordvoerder van Nike en wereldberoemd als golfspeler, meer dan \$ 55.000 per dag verdient om het logo te promoten, verdient een Indonesische werknemer slechts \$ 1.25 om de schoenen te maken die hij draagt.

Die \$ 1.25 stellen hem niet eens in staat om te voorzien in zijn basisbehoeften: voor \$ 1.25 kan hij zich geen voeding en onderdak veroorloven. Een Indonesische werknemer moet dus zijn hele leven werken om hetzelfde bedrag te verdienen als Tiger Woods krijgt voor één dag promotie voor Nike!

Indonesische werknemers werken voor dat bedrag 8 tot 15 uur per dag

Onder druk van consumenten(organisaties) blijkt Nike nu wel bereid te zijn om iets te veranderen aan de werkomstandigheden en de lonen van zijn personeel in Azië.

Maar het is een heel traag proces.

Winst maken is immers de eerste bekommernis van een dergelijke multinational.

DE MACHT VAN HET MERK

Zou Jelle nog Nike schoenen kopen als hij wist in welke omstandigheden ze geproduceerd werden? Dat valt moeilijk met zekerheid te zeggen. Er zijn immers zoveel factoren die bij zijn keuze meespelen. Schoenen uit eerlijke handel kent Jelle niet. Eén keer heeft zijn moeder hem al meegenomen naar een klerenwinkel van Greenpeace. Ze was gewoon wild van de jassen, pulls en T-shirts die in die winkel verkocht werden. Jelle was veel minder enthousiast: die kleren zagen er gewoon ouderwets of toch op z'n zachtst gezegd maar saai en raar uit. In een dergelijke outfit zou zijn populariteit onder zijn vrienden vast een diepe duik nemen.

'De T-shirts zijn gemaakt van biokatoen, bij de productie daarvan zijn geen pesticiden te pas gekomen,' probeerde Jelles moeder hem te overtuigen. 'En bij dit merk krijg je ook de garantie dat er geen kinderarbeid werd verricht en dat de kleermakers een eerlijk loon kregen.'

Maar Jelle vond dat een mooi principe maar toch... waarom konden ze dan geen blitse kleren maken?

Met Nike-schoenen en een Eastpak-rugzak zie je er tenminste trendy uit!

SCHONE KLEREN WORDEN HIP

Toch zijn er redenen om Jelle gerust te stellen. Ook de producenten van Schone Kleren zijn er zich bewust van dat hun kledij van zijde, hennep en biokatoen niet altijd de jongeren aanspreekt. "We moeten Fair Trade cool maken" zegt René Roozendaal, commercieel directeur van het jeansmerk Kuyichi. Hij ontwerpt hippe jeansbroeken met een lage taille. Zijn t-shirts en topjes ogen jeugdig. Hij wil stijlvolle en mooie kleren verkopen, maar dan wel met respect voor de katoenteler, de wever, de naaier.

Als Schone Kleren niet alleen rechtvaardig geproduceerd worden, maar ook betaalbaar, mooi en modieus zijn, dan is Jelle misschien wel te overhalen.

Van een koopje gesproken!

Bronnen: <http://cbae.nmsu.edu/~dboje/nike/work-conditions.html>,

'Modebewust en verantwoord: de omhelzing tussen mode en eerlijke handel' in De Standaard, Fair Trade Magazine, 6 tot 16 oktober 2004.

*Sam Beké, Koninklijk Lyceum, Gent,
sambeke5@hotmail.com.*

Haalbare mondiale stappen in de basisschool: wereldwegwijzers

Drinken jullie al Fair Trade-koffie in de leraarskamer? Is de wereld zichtbaar in jouw boekenhoek of op de speelplaats? Wil je losse, mondiale initiatieven op een meer continue wijze aanpakken? Hiervoor hoef je niet 'meteen-nu-helemaal-alles-perfect' te realiseren. Integendeel, samen met ons zet je school kleine haalbare stappen.

Als we weten waar je school momenteel staat op mondiaal vlak, kiezen we met het hele team enkele (beperkte en dus haalbare en plezierige) actiepunten voor het komende schooljaar (of schooljaren). Wij komen graag naar jullie school om ondersteuning te geven bij het bepalen van jullie keuze! Ook bij het uitvoeren van de actiepunten staan we je enthousiast bij met raad en daad en een heleboel wereldsuggesties! **Alfa** biedt je een ankerfiguur waar je steeds voor raad en ondersteuning terecht kan. Voor de wereldsuggesties kan je alvast een kijkje nemen op www.wereldwegwijzers.be. en www.alfavzw.be

SCHOOL GEZOCHT

Zuid-Afrika

ONVERWACHT Primary School,
PO Box 455, CULLINAN 1000, Zuid-Afrika
landelijke, gemengde school,
talen: Afrikaans en Engels, leerlingen 6 - 16 jaar.
Contactpersonen:
Jessie Riekert en Alana Ambrose (leerkrachten)
De school wil graag informatie uitwisselen over lopende milieuzorg-projecten.
De school beschikt zeer binnenkort over een internetaansluiting. Na een eerste contact per brief is verdere communicatie dus mogelijk via e-mail.

Italië

Een eco-school leerkracht van COSENZA (Zuid-Italië) zoekt een partnerschool.
Leeftijd leerlingen: 14-19 jaar.
Contactpersoon: Patrizia Mazzei
patrizia.mazzei@istruzione.it

Portugal

Een eco-school uit Portugal, dichtbij SERRA DA ESTRELA, wil een Comeniusproject opstarten met een andere eco-school uit Europa.
Leeftijd leerlingen: 12-18 jaar.
Contactpersoon: Aleixos Simões, leerkracht aardrijkskunde, aleixosimoes@hotmail.com
Escola Secundária c.3º Ciclo Conçalo Anes Bandarra,
Rua Dr. Mota Pinto Alto dos Frades,
6420-044 Trancoso, Guarda, Portugal,
++351 271 811 176

Wallonië

Athénée René Magritte te Lessines, Belgique, zoekt een partnerschool voor haar leerlingen van de laatste twee jaren.
j_desmet_demarbaix@yahoo.com

Roemenië

- Calin Rudeneau van de EcoSchool GNOMES' LAND (secundaire school) uit Vanatori.
seeyou@artelecom.net

- Groupe scolaire Nicolae Balcescu, wenst uitwisseling met Iln van 15 tot 17. Frans of Engels
oanaghergu@yahoo.fr

Turkije

Private Yüce Primary School, Oran, Ankara, wenst uitwisseling met leerlingen van ongeveer 12 in het Engels.
sroach@yuce.k12.tr

Groot-Brittannië

Een State school uit de buurt van London, wenst een tekeningen- of fotoproject i.v.m. milieu uit te werken met (ook) partners uit een Nederlandsstalige school. Voor leerlingen van 10 à 11 jaar oud.
imogen.purchas@islington.gov.uk

Milieuzorg in Ecuador

ECUADOR: RIJK EN ARM

Ecuador heeft een schijnbaar onuitputtelijke schat aan natuurlijke rijkdommen.

De Galapagos-eilanden, de uitgestrekte tropische wouden en het Andes-gebergte met zijn vulkanen zijn erg gekend.

Helaas getuigt niet alles in Ecuador van die schoonheid: meer dan 70% van de bevolking leeft onder de armoedegrens en 2,5 miljoen (van de 12,1 miljoen) Ecuadoranen ontvluchten de armoede en leven in het buitenland.

ARMOEDE

Het land heeft te kampen met erg grote milieuproblemen. Er is ontbossing op grote schaal. Het tropisch regenwoud moet eraan geloven, maar ook berg- en kustbossen verdwijnen. Daardoor drogen waterbronnen op en krijgen overstromingen meer kans. De lucht in de steden is ernstig vervuild, op het platteland worden zware pesticiden massaal gebruikt. Bodem en water zijn vervuild en de gronden zijn uitgeput en geërodeerd.

Deze problemen zijn dikwijls het gevolg van de armoede, van het gebrek aan kennis van betere technieken en van corruptie. Bevoegde instanties omzeilen de milieuwetgeving en hebben gebrek aan fondsen (en prioriteit). De meeste Ecuadoraanse ecosystemen zijn fragiele systemen en de allerarmsten wonen dikwijls in de meest kwetsbare gebieden, zoals de hooglandvegetatie of páramos, waar milieuproblemen de armoede alleen maar verergeren.

EEN MOGELIJK ANTWOORD: 'ESCUELAS VERDES'

Het project 'Escuelas Verdes' of Groene Scholen is een

milieueducatieproject

van het Centrum voor Milieustudies van de

Universiteit van Cuenca. Het kwam tot stand dankzij de steun van de VVOB

(Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand).

Coördinatie gebeurt vanuit Cuenca, de hoofdstad van de provincie Azuay in de zuidelijke Andes van Ecuador. 'Escuelas Verdes' wil vooral de basisscholen van het platteland van Azuay bereiken. Daar is de bevolking doorgaans armer dan in de steden.

TESTFASE

Het centrum selecteerde 10 proefscholen.

Eerst ontvangen de leerkrachten van deze scholen een opleiding in algemene milieuthema's en milieueducatie. Dan volgt een analyse van de milieuproblemen in hun scholen en gemeenschappen en van de wijze waarop milieueducatie (al dan niet) wordt gegeven. We werken themabundels uit over afval, water, lucht en milieu, bodem en biodiversiteit en gezondheid en voeding en een handleiding voor Escuelas Verdes. Momenteel zijn we in de testfase van deze materialen.

VAARDIGHEDEN

De deelnemende scholen maken een analyse van de milieuproblemen van de lokale gemeenschap. Op basis daarvan werken ze een jaarlijks actieplan

MILIEUZORG IN EQUADOR : ESCUELAS VERDES

uit met concrete milieuacties en activiteiten voor de leerlingen, leerkrachten en de gemeenschap. Om dit plan op te stellen ontvangen de leerkrachten een handleiding en themabundels. De gemeentelijke milieudienst helpt hen. De activiteiten in de bundels stimuleren de leerkrachten om samen met de leerlingen op onderzoek te gaan en op een creatieve wijze het milieubeheer op school te verbeteren. De leerlingen en leerkrachten worden vaardig in het interpreteren en verwerken van onderzoeksdata. Deze manier van werken vraagt van de leerkracht een grote inspanning. Lesgeven is meestal gericht op het memoriseren van teksten en niet op het verwerven van vaardigheden als kritisch denken en samenwerken. Het was echt niet evident sommige leerkrachten te overtuigen, maar ondertussen werkt iedereen enthousiast mee.

DE GEMEENSCHAP HELPT

De school werkt ook nauw samen met de lokale gemeenschap. Enkele scholen krijgen van de gemeente meer dan 1000 bomen om de school- en gemeenschapsterreinen te herbebossen. Een andere school organiseert een overleg met de gemeenschap om lang aanslepende milieuconflicten over zwerfvuil op te lossen. Enkele scholen leggen groentetuintjes aan met hulp van de ouders en verbeteren zo de voedingswaarde van het dieet van de leerlingen. Een gemeente helpt met de bouw van sanitaire voorzieningen. Enkele proefscholen scheiden het niet-organisch en organisch afval en gebruiken het laatste om compost te maken en te verkopen aan de gemeenschap.

DE TOEKOMST VAN ESCUELAS VERDES ...

Het project draait erg goed in de 10 proefscholen. We denken aan uitbreiding. De ontwikkelde materialen zijn immers veel breder bruikbaar dan enkel in die scholen. In de huidige (proef-) fase is het nationale Ministerie voor Onderwijs (MEC) al betrokken bij de uitvoering en evaluatie van het project in de provincie Azuay. De dialoog met het Ministerie op het nationale niveau is opgestart. We gaan na op welke wijze de ervaringen van het project in Azuay een bijdrage kunnen leveren aan de

doelstellingen van het Ministerie op het vlak van milieueducatie. Samen met het ministerie hoopt VVOB vanaf 2006 de ervaringen en producten van Escuelas Verdes aan te kunnen bieden op nationaal niveau.

Elke Vanwildemeersch,
VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelings-
samenwerking en Technische Bijstand),
www.vvob.be,
 Projectwebsite:
<http://rai.ucuenca.edu.ec/cea/ambiental/index.htm>
 Contact: elke@ucuenca.edu.ec

Statiegeld voor blik en pet

Scholen die zwerfvuil te lijf gaan met straffen, maar daarbij de oorzaken niet aanpakken, krijgen een 'verzuurde' relatie met leerlingen. En het probleem is niet opgelost! De oorzaak aanpakken - de drankautomaten zonder retour verbieden of zelfs de drankautomaten afschaffen - leidt wel tot bevredigende en blijvende resultaten. Een school is een maatschappij in het klein. Ook in de "grote" wereld kan je op korte termijn niet alle blik, pet en brik verbieden. Je kan er wel voor zorgen dat ze niet in de natuur verspreid worden. Dat dit mogelijk is, zonder de prijs voor de consumptie te verhogen, bewijst Zweden. Alle blik en petflessen hebben een 'waarde' gekregen: ongeveer € 0,05 per recipiënt! In elk warenhuis vind je automaten die het statiegeld teruggeven. Resultaat: nergens in Zweden vind je nog pet of blik in de natuur terug. De Zweden zijn terecht fier op hun 'propere' bossen, meren en wegen. Niets dan voordelen. De kostprijs voor de opruiming - door de gemeenschap betaald - valt weg. De opgehaalde fractie van recyclebaar materiaal is quasi 100 %. Een doeltreffend ophaalsysteem zorgt voor innovatie en tewerkstelling en het milieubewustzijn gaat erop vooruit! De overheid hoeft niet sanctionerend op te treden. Milieu krijgt de positieve bijklank die het verdient en wordt niet langer meer geassocieerd met 'wat je allemaal niet mag doen'.

